

TÉMA

1999 - 2009

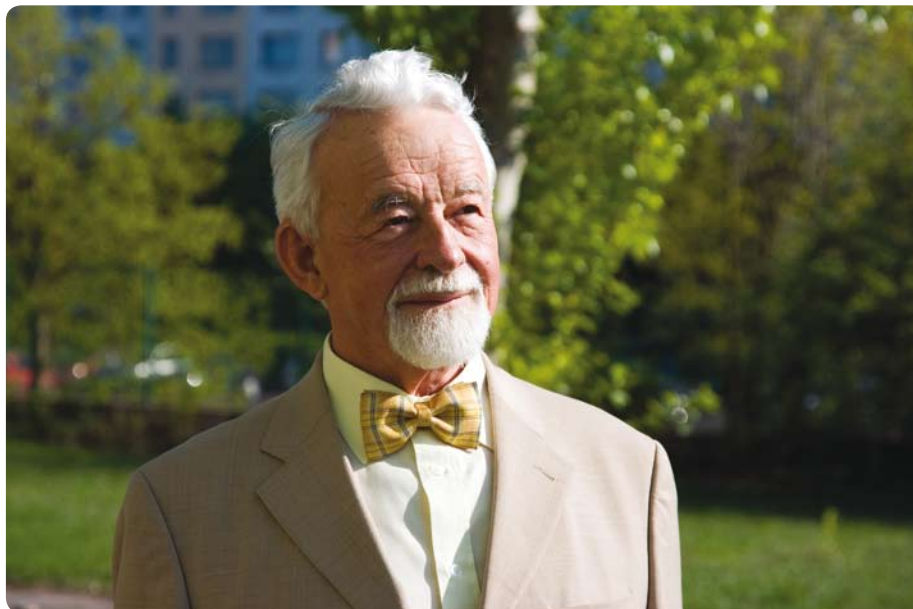
ROZHOVOR

Šárka Rudlová
Natálie Blahová

Na letošní jubilejní rok připravila VŠH několik zajímavých akcí, jednou z nich bude koncem října vědecká konference „Hotelnictví, turismus a vzdělávání dnes a zítra“. Jejího garanta a zároveň jednoho ze zakladatelů školy prof. Ing. JIŘÍHO JINDRU, CSc., prorektora pro vědu a spolupráci s praxí, jsme požádaly o krátký rozhovor.

Proč jste se rozhodli s panem docentem Miroslavem Čertíkem založit školu?

Dneska to vypadá jako pohádka. Právě v té době vyšel zákon, který umožňoval vznik soukromých škol a po ukon-

Jubileum oslavíme konferencí

čení mého funkčního období děkana na Vysoké škole ekonomické v Praze mi pan docent Miroslav Čertík nabídl spolupráci na založení VŠH. Bral jsem to jako zajímavou výzvu.

Jak vidíte vývoj VŠH?

Její vývoj bych hodnotil vyloženě pozitivně, protože si myslím, že jsme se vždycky snažili být seriózní vysoká škola. Zejména jsme si zakládali na tom, že máme gró pedagogů v hlavním pra-

covním úvazku, že tu skutečně jsou a žijí tou školou. To si myslím, že je největší problém většiny soukromých škol – pracují na nich lidé, kteří učí na více školách a mají čas udělat jen jednu přednášku, sice asi dobrou, ale to je tak všechno... Samozřejmě spolupráce s externisty je nutná, protože odbornost je důležitá. Snažili jsme se, abychom měli brzy dost studentů i pracovníků, abychom mohli fungovat jako vysoká škola. Postupně jsme se zapojili do

programů jako je Erasmus. Dnes vyjíždí v rámci Erasmu na studijní pobyty i pracovní stáže do zahraničí cca 40 studentů ročně. Rovněž jsme se hned od začátku snažili, abychom měli dostatek studentů prezenčního studia, aby to nebyla jen škola pro dálkaře. Nyní je počet studentů blízký k 2500 a počet absolventů v létě bude okolo 3000. To jsou tedy čísla, která mluví za vše, co škola udělala.

Str. 3

Hotelnictví
a CR

„Najeďte se
a zaplatte
kolik
chcete.“

NOVÝ TREND,
NEBO JEN CHYTRÝ
MARKETING?

Hospodářská krize hýbe současným světem a silně ji pociťuje také sféra cestovního ruchu a hotelnictví.

Str. 7

Zahraníčí

ROZHOVOR
Americká
a britská
kultura
očima Čechů

Poprosila jsem dva z mých blízkých, aby mi odpověděli na několik dotazů ohledně au-pair.

Str. 9

Zábava

Toulky po
moskevských
podnicích

O Moskvě se v posledních měsících často píše v souvislosti s různými politickými událostmi. Málodky se však píše o zábavě a gastronomii.

Str. 15

Za hranicemi všedních dní aneb Cestujeme s Erasmem

Zahraníčí

Možnosti studia v zahraničí se v poslední době množí jako houby po dešti. Hádám, že každý z nás již zaslechl něco o na vysokých školách hojně

rozšířeném Erasmu, ale přeci jen – pojďme se mu podívat na zoubek trošku blíže.

Program Erasmus byl zřízen za účelem podpory vzá-

jenných vztahů a spolupráce v rámci evropského prostoru. Má za úkol zkvalitnit jazykovou výuku (což je především pro studenty oborů cestovního ruchu, tedy i pro nás, zásadní),

informovat o vzdělávacích systémech v různých zemích a v neposlední řadě se pokouší dát vzdělání nový, evropský rozměr.

Str. 8

Akademická rada VŠH

V úterý 12. 5. 2009 probíhá šesté zasedání Akademické rady, na kterém se bude mimo jiné schvalovat Výroční zpráva VŠH za rok 2008 a projednávat průběh oslav 10. výročí založení školy. Členy Akademické rady jsou nejen interní pedagogové, ale i významní odborníci z praxe, kteří mohou svými názory přispívat ke strategickým rozhodnutím a směřování dalšího rozvoje VŠH. (r)

Editorial

Poznámky šéfredaktora:

- naskenovat fotky na fotostranu, napsat do editoria
- 10. výročí školy!
- domluvit s tiskárnou vyšší náklad časopisu
- comics!
- udělat kulturní přehled na zadní stranu
- upravit anglicko-ruskou dvoustranu
- napsat mail kvůli inzerci!
- rozhovory: prof. Ing. Jiří Jindra, CSc., doc. Ing. Josef Vlček, CSc.
- fejeton na zadní stranu
- zmínit radosti i výzvy všedního dne
- vymyslet originální editorial a nezapomenout se podepsat

Lubor Čížek
šéfredaktor

Představujeme absolventy VŠH Šumavská kavárna v Praze

V letošním roce oslaví moje Alma mater 10. výročí svého vzniku. A jsou to už dlouhé čtyři roky, kdy jsem v kongresovém sále hotelu Ambassador převzal inženýrský diplom z rukou prvního rektora školy, profesora Jiřího Jindry.

Po studiu jsem začal nabírat první zkušenosti v jednom z největších kongresových hotelů v Praze, kde jsem měl možnost rozvíjet svou profesionalitu prací pro obchodní klientelu. Chtěl jsem však poznat všechny stránky gastronomie, a proto jsem po čase přešel pracovat do významného řetězce rychlého občerstvení, který jsem opustil na pozici generálního manažera

v tréninku. A jaký bych to byl vystudovaný „hotelovák“, kdybych se opět nepohlédl po práci v hotelnictví. Zrovna se otvíral jeden velký kongresový hotel v Praze a v ty dny jste mě mohli nalézt v řadách zaměstnanců, kteří pomyslně „přestříhli“ pásku slavnostního otevření. Získal jsem neocenitelnou zkušenost, jak profesionálně řešit určitá úskalí, která se objevují v nově otvíraných podnicích.

Toto různorodé působení v oboru umožnilo moje rychlejší profesionální dozrání. Zároveň se v této době poprvé ozvalo hlasitěji mé podnikatelské myšlení. Vyhledl jsem si podnikatelský objekt na Šuma-

vě, kde jsem chtěl provozovat bistro. Proč zrovna na Šumavě? To je tak, vážení, od dětství jsem tam jezdil k tetě a strýci na prázdniny a Šumava mi přirostla k srdci. S vervou jsem se pustil do uskutečňování svého podnikatelského záměru, který bohužel nevyšel díky administrativním bariérám.

Zvážil jsem znovu všechny okolnosti a své možnosti a obrátil podnikatelské myšlení znovu k Praze. A představte si, našel jsem – jak příznacně – prostor vhodný pro malou kavárnu, která navíc splňovala i adresu umístění – Šumavská ulice. A já, velký ctitel Šumavy jsem zvolil pro vznikající kavárnu název šumavský, tedy přímo „Na Šumavě“. Koncepte byla jasná, orientace na Šumavu a její výrobky. Oslovil jsem koordinátorku regionální značky pro pravé šumavské produkty Kateřinu Vláškovou s nabídkou spolupráce a s dotazem, zda by se má kavárna mohla také stát oficiálním prodejním mís-

tem certifikovaných výrobků. Reakce na sebe nedala dlouhou čekat. Do kavárny se vydaly „prozkoumat terén“ národní koordinátorky Asociace regionálních značek, o.s., Tereza Vacková a Iva Dyková. Dámy byly překvapeny širokou nabídkou teplých a studených, nealkoholických i alkoholických nápojů, pohárů a drobného občerstvení za rozumné ceny – to je ale pro nás, lidi z branže, víceméně základní předpoklad fungování. Šumavské zelnáky z Prachatic, pyšníci se značkou ŠUMAVA originální produkt, koordinátorkám opravdu chutnaly. Pro vysvětlení – součástí prodeje takovýchto výrobků může být udělení certifikátu pro oficiální prodejní místa, ovšem musí být splněn požadavek mít v prodeji minimálně tři certifikované výrobky. A tak se vám u nás zalíbí třeba vyřezávané holubičky, sušené hříby, Rendlovy sušické tyčinky či maliníkový med. Jejich prodejem pomáhám zviditelnit tradičních šumavských výrobků a na oplátku já budu propagován oficiální značkou.

Vím, že podnikatelské prostředí je zvláště v této době hodně náročné, přesto jsem do něho vstoupil a udělám vše pro to, aby můj sen o Šumavě byl v realitě opravdu úspěšný. Zvu vás všechny, současné studenty naší školy, s níž stále zůstávám v úzkém kontaktu, na šálek kávy do mé kavárny.

Ing. Jan Egner

Ohlédnutí za prací Studentského senátu 2008/2009

Od podzimu tohoto akademického roku máte možnost sledovat práci Studentského senátu, který vznikl na popud vedení naší školy, které chtělo iniciovat tvůrčí spolupráci mezi studenty a školou.

Na začátku jsme si stanovili mnoho cílů, které se nám s většími, nebo menšími úspěchy podařilo zrealizovat. Mezi úspěchy, kterými se můžeme pochlubit, patří například přednášky odborníků z praxe,

založení Gurmánského klubu, odborné exkurze, párty, rozšíření sortimentu ve školní jídelně, coffee to go, zlepšení komunikace se studenty, úpravy ve studijních programech, například rozdělení ekonomie u bakalářů do dvou semestrů. Novinkou jsou konzultační hodiny senátu, během nichž se s námi můžete přijít poradit o čemkoli.

Pro lepší komunikaci mezi Senátem a studenty jsme také vytvořili internetové stránky.

Studenty také informujeme o veškerých našich akcích na prezentacích, které běží na LCD obrazovce ve vestibulu školy a na nástěnkách. Mezi projekty, které se nám doposud bohužel nepodařilo zrealizovat, patří například Golfový klub VŠH, k jehož založení dojde pravděpodobně až v příštím akademickém roce a instalace zásuvek pro připojení notebooků ve velké aule, na kterých se však již pracuje.

Na konci tohoto malého poohlédnutí za naší prací, bychom chtěli poděkovat všem pracovníkům školy, kteří nám velice vycházejí vstříc a pomáhají nám změny uskutečňovat.

I když většina zakládajících členů bude v příštím školním roce studovat dálkově, máme už šikovné následovníky z prvních ročníků.

Za Studentský senát
Jan Višek
a Jakub Mikulecký

Katedra cestovního ruchu má za sebou první rok

Od loňského září došlo v rámci organizačních změn na Vysoké škole hotelové v Praze k vyčlenění katedry cestovního ruchu z katedry hotelnictví. V současné době tak na naší vysoké škole působí sedm kateder.

První katedra cestovního ruchu v Československu byla založena před 50 lety na Vysoké škole ekonomické v Praze

Vedle vzdělávací činnosti jsou členové katedry aktivní při zpracování vědecko-výzkumných úkolů zpracovávaných VŠH např. pro Ministerstvo pro místní rozvoj ČR či spolupracují s organizací ATLAS či AMFORHT (Světová asociace pro vzdělávání v hotelnictví a turismu), jejímž viceprezidentem je **Ing. Karel Nejdli, CSc.**, člen katedry cestovního ruchu a ředitel Výzkumného

se studenty prostřednictvím vlastních internetových stránek školy i samotné katedry a eviSTu.

Vedoucího katedry cestovního ruchu Ing. PAVLA ATTILA, Ph.D. jsme se zeptali na několik zajímavých otázek.

Proč došlo ke zřízení katedry cestovního ruchu?

Od počátku existence VŠH zde existovala jako profilová katedra hotelnictví, jejíž součástí byla také výuka všech předmětů cestovního ruchu. S rozvojem nových oborů, především Managementu destinace cestovního ruchu a posléze i Managementu volného času, se podstatně rozšířil okruh předmětů souvisejících s cestovním ruchem. Jasně se tak ukázala potřeba budovat novou katedru, která by se výlučně věnovala nejenom výuce těchto předmětů, ale i vědě a výzkumu v oblasti cestovního ruchu.

V akademickém roce 2007/2008 měla katedra hotelnictví již 22 členů zaměřených na velmi širokou problematiku výuky (hotelnictví, gastronomie, cestovní ruch, lázeňství) a její řízení již bylo značně obtížné. Vznik nové KCR umožnil soustředit se na podstatné problémy a lépe

využívat potenciál jednotlivých členů katedry.

Připravují se nějaké změny pro studenty od příštího akademického roku?

Po třech letech, ve kterých byl studijní program VŠH poměrně stabilizovaný, nazrál čas ke změnám. Naprosto zásadní změnou od akademického roku 2009/2010 je v bakalářském studiu přesun předmětu Turismus – lázeňství z pátého do druhého semestru. Navíc dojde ke změně názvu na Základy turismu a snížení hodinové dotace ze současné 7/2 na 5/2. Součástí předmětu tak zůstane výuka cestovního ruchu a geografie cestovního ruchu, redukována bude část věnovaná lázeňství. Náhradou však bude předmět Management lázeňských a wellnessových služeb i pro bakalářské studium.

V návaznosti na tuto změnu bude v magisterském stupni opět náhradou za předmět Management speciálních služeb v turismu zaveden předmět Management turismu. Jde vlastně o předmět, který bychom mohli také nazvat Turismus II, tj. předmět, který přímo navazuje na bakalářskou výuku cestovního ruchu.

Jaké jsou hlavní cíle KCR v následujících 10 letech?

Deset let je nepochybně dlouhá doba. Pokud mluvíme o tak dlouhém horizontu, pak před katedrou stojí několik významných cílů. Především se chceme stát prestižní a vůdčí katedrou cestovního ruchu v celé České republice. Více pozornosti zaměříme na vědeckou a výzkumnou činnost, která je již nyní na velmi dobré úrovni. A v neposlední řadě se budeme věnovat rozvoji publikační činnosti. Výsledkem naší snahy by měla být ucelená edice učebnic a posléze monografií určená nejenom pro výuku na VŠH, ale i na dalších školách se zaměřením na cestovní ruch v ČR.

Základním předpokladem pro dosažení těchto cílů je především personální posilování katedry a zvyšování odborné kvalifikace jednotlivých členů, a to formou doktorského studia a následně i habilitací. Nové pedagogy chceme hledat především mezi absolventy naší školy, ale také mezi významnými odborníky z prostředí vysokého školství a popřípadě i praxe.

Připravil: Petr Studnička

Chceme se stát prestižní a vůdčí katedrou cestovního ruchu v celé České republice.

a jedním z jejich zakladatelů byl **Ing. Antonín Franke, CSc.**, který je dnes externím členem katedry cestovního ruchu na VŠH. Letos navíc bude tato významná osobnost cestovního ruchu již 45 let členem Mezinárodního sdružení vědeckých expertů cestovního ruchu (AIEST) se sídlem v Bernu ve Švýcarsku, ve kterém má Česká republika nyní pouze dva své zástupce.

V současné době působí na KCR pět interních a deset externích členů, kteří se podílejí na výuce bakalářského i magisterského stupně studia, studia MBA a dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků se zaměřením na odborné předměty.

centra VŠH. Katedra cestovního ruchu vydává rovněž vlastní skripta a výsledky své činnosti prezentuje na významných odborných konferencích nejen v Česku, ale i v zahraničí. Příspěvky z oblasti cestovního ruchu jsou vedle časopisu C.O.T Business a internetových stránek www.vsh.cz zveřejňovány také v revue **Czech Hospitality and Tourism Papers - Hotelnictví, lázeňství, turismus**, kterou vydává naše škola.

Do budoucna je kladen důraz na další zvyšování kvalifikace pedagogických pracovníků katedry, na přípravu výzkumných projektů v oblasti cestovního ruchu, publikační činnost a zlepšení komunikace

10 let VŠH

TÉMA

Jubileum oslavíme konferencí

Ze str. 1

Jaké jsou podle Vás nejdůležitější zásady správného vedení Vysoké školy hotelové?

Existují dvě zásady: musí být přátelství a kolegiální ke studentům, nicméně zkoušky by měly mít určitou náročnost. Za druhé, že nebudeme studenty mučit nějakým slo-

žitým přijímacím řízením, což bylo v té době obvyklé.

Můžete nám, prosím, něco povědět o připravované konferenci?

Nejprve je důležité říci, že desáté výročí slaví tři školy, kromě nás je to Bankovní institut v Praze a Vysoká škola polytechnická v Uherském Hradišti. Nevím, jestli se shod-

neme na nějaké větší akci, ale my oslavíme výročí založení naší školy konferencí, která se bude konat 22. října 2009 v kongresovém sálu hotelu Ambassador v Praze a ponese název „Hotelnictví, turismus a vzdělávání dnes a zítra“. Na konferenci bude rovněž představen Almanach VŠH, jehož editorem je Dr. Jaroslav Holoubek.

Na které hosty se můžeme těšit?

Předpokládáme, že by tam měl vystoupit inženýr Pavel Hlinka, prezident Asociace hotelů a restaurací, dále pak představitel ministerstva pro místní rozvoj, budeme věřit, že to bude ministr. O vystoupení jsem požádal také docentku Jarmilu Indrovou z katedry

mezinárodních vztahů na VŠE a Viliama Siveka, prezidenta Asociace cestovních kanceláří. Objeví se tam rovněž někteří naši úspěšní absolventi, mezi nimi například inženýr Jan Kratina, generální ředitel CPI Hotels, a mnoho dalších.

Děkujeme za rozhovor a přeji Vám, ať se konference vydaří.

Tisková konference k 10. výročí VŠH

Mezi hosty tiskové konference, která se konala 31. března 2009 v hotelu Esplanade, byli také naši absolventi Filip Sajler a Ondřej Slanina, známí spíše jako Kluci v akci. (r)

Regionální gastronomie a vína v trendech 2009

To je název semináře, který se v únoru uskutečnil na naší škole. Spolu s katedrou hotelnictví se na programu podílel Vinařský fond ČR, který poskytl potřebné vzdělávací materiály. Akci, které se zúčastnilo téměř čtyřicet posluchačů z celé České republiky a to zejména učitelů odborných předmětů a pracovníků v gastronomii, zahájila vedoucí katedry hotelnictví paní Ing. Pavla Burešová přednáškou o trendech v regionální gastronomii. Šéfredaktor časopisu Sommelier JUDr. Luboš Bárta, své vystoupení zaměřil na snoubení vín s pokrmy, nastínil možnosti nabídky vína v jednotlivých typech gastronomických provozů a zdůraznil potřebu proškoleného personálu. Druhá část semináře se uskutečnila v gastronomickém salónku. Nezbytnou teorii doplnil předseda představenstva vinařské společnosti Sonberk, JUDr. Tibor Nyitray. Prezentovaná vína doprovodila degustační menu mistra kulinářství působícího na VŠH Zbyňka Vinše. Sestava výborných tradičních českých a moravských delikates, jako králičí paštika ve vinném spíku, vepřová panenka plněná pražskou šunkou se švestkovým coulis, teplé vepřové výpečky, škvarky a dezert krém karamel s ovocem, to vše v kombinaci s výbornými moravskými příležitostnými vínovými povýšilo vzdělávací program na enogastronomický zážitek.

Bc. Filip Janda

Vývoj studijních oborů

Své působení započala VŠH v akademickém roce 1999/2000. Otevřeno bylo prezenční studium programu Ekonomika a management, obor Hotelnictví, účast čítala 76 studentů. O rok později byla schválena kombinovaná forma téhož oboru. A jak se studijní obory vyvíjely dál?

V příštím roce přibývá jak prezenční, tak i kombinovaná forma studia oboru **Management lázeňských služeb** spolu s navazujícím magisterským studiem (prezenčním, kombinovaná forma oboru doplněna v dalším roce) **Management hotelnictví a lázeňství**, toho času pořád pod jediným stávajícím programem **Ekonomika a management**.

Následující rok s sebou přináší novinku vyplývající ze změny v jednotné klasifikaci, závazné pro všechny vysoké školy, a tak se vedle programu **Ekonomika a management** objevuje jiný, zbrusu nový, nesoucí název **Gastronomie, hotelnictví a turismus**.

Akademický rok 2004/2005 otevírá hned dva nové baka-

lářské obory – v prezenční i kombinované formě – a to **Management destinace cestovního ruchu** a **Marketingové komunikace ve službách**, rok 2005/2006 dodává bakalářský obor **Management volného času** společně s navazujícím magisterským oborem **Management prosperity, rizik, auditu a krize**, 2007/2008 rozšiřuje řady o magisterský studijní obor **Marketingové komunikace** (možnost prezenční i dálkové formy) a konečně letošek přispěl k rozvoji s novým **Managementem dopravních služeb**.

V současnosti má naše škola dva studijní programy, zahrnující celkem 8 oborů, z toho 5 bakalářských a 3 navazující magisterské.

Pod program **Gastronomie, hotelnictví a turismus** spadá **Hotelnictví, Management destinace cestovního ruchu, Management volného času** a **Management hotelnictví a lázeňství** (navazující magisterský). Program má za úkol vychovat absolventy, kteří se uplatní ve středním i vrchol-

vém managementu, připravit je na dráhu managerů či vlastníků hotelů, restaurací, lázeňských provozů a cestovních kanceláří, ale budou se také moci věnovat profesím ve veřejné správě či v dodavatelských firmách.

Do programu **Ekonomika a management** řadíme **Marketingové komunikace ve službách, Management dopravních služeb, Management prosperity, rizik, auditu a krize** (navazující magisterský) a **Marketingové komunikace** (navazující magisterský). **Ekonomika a management** si klade za cíl připravit studenty na dráhu PR pracovníků, tiskových mluvčích, uplatnění naleznou rovněž v časopisech, v rozhlasu, v TV i v reklamě.

V současné době čeká na akreditaci pouze navazující magisterský obor **Managementu destinace cestovního ruchu**, všechny ostatní obory jsou akreditovány a i jejich reakreditace probíhá naprosto bez problémů.

A jak se daří novému oboru, **Managementu dopravních služeb** (DOP)? Vyučují se prvním rokem, je tedy jasné, že počet uchazečů byl vzhledem k dosavadní neukotvenosti v povědomí veřejnosti nižší, množství zájemců však bude stoupat. Určitou „konkurenci“ dělá DOPu rovněž mladý obor vyučovaný na Vysoké škole obchodní v Praze, o.p.s. – Služby letecké dopravy v cestovním ruchu. Název i náplň jsou jistě atraktivní, **Management dopravních služeb** při Vysoké škole hotelové však leteckou dopravu zahrnuje taktéž, mimoto se zabývá i všemi dalšími druhy přepravy, čímž poskytuje komplexní vědomosti o dané problematice a možnosti uplatnění absolventů tak budou mnohem širší.

Přidáním DOP VŠH dokonale pokryla oblast služeb, o nových oborech tedy nyní neuvažuje a vědomosti studentů se bude snažit rozšiřovat raději prostřednictvím řady kurzů.

Letos u nás studuje okolo 2 300 studentů (cca 1 600 studuje prezenčně, cca 700 využívá kombinované formy). Počet je považován za optimální a do budoucna se o extenzivním rozvoji neuvažuje.

Za dobu působení vyslala Vysoká škola hotelová do světa více než úctyhodných 3 000 absolventů. Ti by se měli setkat dne 10. 10. v 10 hodin na půdě VŠH, doufejme, že jejich účast bude hojná. Na srazu si budou moci zakoupit Almanach, který vyjde k 10. výročí školy, a ve kterém budou uvedena, krom jiného, jména všech vyučujících, pracovníků a absolventů, kteří školou za desetiletou dobu existence prošli.

A co bychom měli dělat my ostatní, abychom se jednou mezi úspěšné absolventy zařadili, a našli tak své jméno v dalším, 20. výročí oslavujícím Almanachu? Pan rektor doc. Ing. Štěpán Müller, CSc. uvádí, že dobrý student by měl mít především zájem o obor. To je předpoklad, od kterého se odvíjí vše ostatní. Zároveň by se měl pokusit vytěžit maximum z toho, co mu škola nabízí – ať se jedná o účast na různých kurzech, exkurzích či angažování se v dalších aktivitách.

Možnosti jsou široké a cesta ke zdárnému dokončení studia otevřená, a tak je jen na nás, jak se v všudypřítomnými příležitostmi vypořádáme.

Některé informace k článku byly získány na základě rozhovoru s panem rektorem, kterému autorka děkuje za vstřícnost.

Kristina Lanská

Nové knihy

Rád bych vás upozornil na několik zajímavých knih, které by se vám mohly hodit ke studiu. První z nich je **ÚSPĚŠNÁ PRÁCE s TÝMEM** od **Rolfa Meiera** a přináší 25 pravidel, jejichž prostřednictvím lze vytvořit špičkový tým. Když je zohledníte ve své praxi, poznáte, že „týmová práce půlí náklady a zdvojnásobuje užitek“. S ní souvisí i druhá publikace **111 HER PRO MOTIVACI**

a **ROZVOJ TÝMŮ** od **J. E. Evangelu** a **Oldřicha Fridricha**. Dobrý manažer může pomocí této metodiky hledat optimální možnosti motivace a rozvoje podle individuálních odlišností pracovníků. A koneč-

ně třetí knihou je **MARKETING OBCHODNÍ FIRMY**, kterou napsala **Marcela Zamazalová**. Mezi zajímavé kapitoly patří rozhodně specifika marketingu v obchodní firmě, rozhodování o sortimentu, distribuci a ceně, marketingová komunikace a její nástroje a vytváření loajality zákazníků. Všechny tituly vydalo nakladatelství GRADA. Na závěr jsem si nechal zajímavý titul, jehož autorem je **MUDr.**

Zdeněk Susa a nazval ji **VELKÁ ČESKÁ PIVNÍ KNIHA**. Autor putuje po všech současných českých, moravských a slezských pivovarech, hledá souvislosti piva s českou historií a kulturou, vysvětluje technologii vaření piva dříve a nyní (včetně pivovarnické terminologie) a uvádí názory na pití piva z hlediska různých lékařských odborností.

Jaroslav Holoubek

U ekonomie nejde nic ošidit

ROZHOVOR

Šárka Rudlová
Natálie Blahová

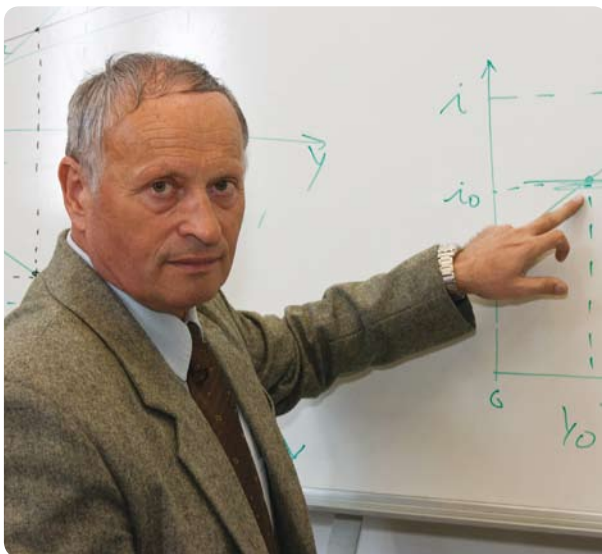
Na naší škole nepatří ekonomie ke zrovna snadným předmětům, nicméně nebo možná právě proto bývá předmětem častých diskusí. O rozhovor jsme požádali vedoucího Katedry ekonomie a ekonomiky doc. Ing. JOSEFA VLČKA, CSc.

Ekonomie byla odjakživa považována za společenskou vědní disciplínu. Nicméně se v akademické obci objevují názory, že dnes už její vývoj pokročil natolik, že je třeba se na ni dívat spíše jako na aplikovanou matematiku. Co o tom soudíte?

Ekonomie zkoumá rozhodování lidí, a proto patří mezi společenské vědy. Člověk je tvor společenský, ale zároveň jedinec, kterého řídí jeho „černá skříňka“. Ekonomie se pokouší proniknout do tajů této skříňky a matematika ji umožňuje formalizovat některé rozhodovací procesy, z tohoto hlediska považují její aplikace v ekonomii za užitečné. Nedomnívám se ovšem, že kritériem vědeckosti v ekonomické teorii je jen matematický důkaz. Člověk se nechová jen jako „homo oeconomicus“. Jeho „černou skříňku“ ovlivňuje řada sociálních a politických procesů, které nelze vyjádřit pomocí rovnic a vzorců.

Jste ekonom, předvídal jste světovou hospodářskou krizi? Jestliže ano, proč jste na ni dopředu neupozornil studenty VŠH?

Studenti, kteří navštěvují mé přednášky z makroekonomie, byli informováni o možnosti vzniku hospodářské krize již před třemi lety. Nejsem tzv. „analytik“ a netroufím jsem si označit, co bude spouštěcím mechanismem hospodářské krize a kdy přesně začne. Možnost vzniku krize vyplývala z „žití na dluh“ (např. Čína nakupovala americké dluhopisy), z jednostranné orientace na nabídkovou stranu ekono-

miky (např. výstavba hotelů v Praze) a ze spekulací podle pravidla „co není zakázáno, je dovoleno“. Tzv. finanční krize jen potvrdila moji prognózu, odstartovala krizi z nadvyroby.

Jaký je Váš názor na filozofii rychlého občerstvení fast food a řetězců typu McDonalds a KFC? Neoslovilo Vás hnutí Slow Food?

Filozofie je „láska k moudrosti“, resp. věda usilující o objasnění všeobecných zákonitostí vývoje světa. S rychlým občerstvením podle mého názoru nemá nic společného a nevím jakou filozofii „řetězce“ prosazují. Nepatřím mezi jejich spotřebitele. Nápoj z uzavřeného kelímku s brčkem bych nedokázal vypít.

Co vás vedlo k tomu studovat ekonomii a následně ji také vyučovat?

Na střední škole jsem věnoval pozornost společenským vědám a studium politické ekonomie na VŠE bylo logickým vyústěním mého zájmu. Vycházel jsem z toho, existence člověka je především hospodářský problém. Člověk musí vyrábět, aby mohl spotřebovat, tzn. žít. Kantořina mi byla nabídnuta vedoucí mé diplomové práce. Pedagogická práce představuje do jisté míry „svobodné povolání“, je spojena se sebevzděláváním a přináší pocit uspokojení, který vyplývá z podílu na odborném růstu studentů.

Víte vůbec o tom, že jste považován mezi studenty za přísného a obávaného profesora? Je to způsobeno tím, že nikomu nic neodpustíte nebo je to součástí Vaší povahy? Anebo tím, že studenti VŠH jsou jinými pedagogy hýčkáni?

Vím, někteří to řeknou u zkoušky. Ekonomie patří

mezi tzv. tvrdé vědy a vyžaduje systematickou práci, stejně jako například studium jazyka. Připomenu v této souvislosti Maxe Plancka, zakladatele kvantové fyziky, o kterém se traduje, že chtěl studovat ekonomii. Zdála se mu obtížná, a proto se začal věnovat fyzice. Problém na VŠH není podle mého názoru v neschopnosti studentů, ale v jejich lenosti. Na seminářích jich řada nepracuje. Jiní se domnívají, že na zkoušku stačí týden přípravy. U ekonomie nejde nic ošidit, náročnost je dána obsahem předmětu. Naši studenti jsou připravováni pro manažerské funkce a nikdy rozumět fungování ekonomiky, jinak by v praxi neuspěli. S mojí povahou to nemá nic společného, jen jsem zvyklý dělat svoji práci zodpovědně.

Je krásný jarní den, otepluje se, co si myslíte o globálním oteplení? Liší se Vaše úvahy od myšlenek jiného ekonomy Václava Klause?

Naše informace o počasí se týkají jen několika set let, což je ve srovnání s vývojem klimatu zeměkoule marginální veličina. „Učené hádání“ zastánců a odpůrců oteplení se opírá

o dílčí poznatky a dlouhodobá fakta chybí. Jde sice o problematiku klimatologů, ale počasi, stejně jako politice a školství, rozumí každý. Má přece vlastní zkušenosti. Na rozdíl od V. Klause vnímám některé procesy v přírodě jako varovné signály, ale abych navrhol řešení, na to se necítím povolán. Zastávám zásadu „ševče drž se svého kopyta“.

Děkujeme za rozhovor.

Nápojový design

10. března 2009 přednášel ve velké aule Ing. Pavel Bobošík, MBA, spoluvlastník společnosti SAHM s.r.o., na téma NÁPOJOVÝ DESIGN V HOTELNICTVÍ A GASTRONOMII. (r)

Seminář Manažerské zkušenosti

K nejzajímavějším vystoupením na pondělních seminářích Manažerské zkušenosti pro 3. ročník Bc. patřilo setkání s generálním ředitelem hotelu Adria v Praze Ing. Karlem Doubkem. (r)

Vysokoškolský Institut VŠH Havířov

Hostem přednášky mediální výchova a komunikace s médiem na dubnovém soustředění studentů kombinovaného studia VI VŠH v Havířově byl redaktor Havířovského deníku a předseda fotbalového klubu Libor Pristáš. Mezi posluchače zavítala také vedoucí pedagogického oddělení Ing. Miroslava Wlosoková. (r)

Přijal nás prezident Evropy

REPORTÁŽ
Lukáš Müller

éteru se dostanou jen písničky, které v testech dostanou více, než 80 % hlasů. Vyprávěl nám, jak mu volali Karel Gott či Lucie Vondráčková a prosili ho, aby hrál jejich písničky. Snažil se jim vysvětlit, že to vše záleží na posluchačích. Taková Lucie Vondráčková sice prodá za rok 70 000 alb, ale Evropu 2 si denně naladí 950 000 posluchačů. Po besedě nás vtipný moderátor Rádia Bonton Petr

Šimek provedl všemi studii. Tolik smíchu jako s ním jsem dlouho nezažil.

Ve studiu Frekvence 1 jsme při práci zastihli herce (a také moderátora Snídaně s Novou) Tomáše Krejčíře a první jeho věta, když se dozvěděl, že jsme z Vysoké školy hotelové, byla: „Doufám, že jste mi přinesli něco k jídlu.“ Po setkání s prezidentem jsme se vydali zase do Bohnic.

Jednoho krásného březnového dne jsme v rámci předmětu Mediální výchova a komunikace s médii byli na exkurzi ve společnosti Lagardère, která sídlí na Novém Městě Pražském a vlastní a provozuje mj. Rádio Bonton, Evropu 2, Frekvenci 1, rádio DJ a také webový portál Koule.cz. Bylo nás asi 10, tudíž menší a pohod-

vá skupinka. Když jsme vešli do budovy, dva pánové na recepci na nás koukali jako bychom přiletěli z jiné planety. Ale poté, co se ze schodů přirhla pohledná blondýnka, se vše vysvětlilo. Za chvíli jsme zjistili, že i ona sama (Radka Pilzová, PR manažerka) byla toho dne v práci poprvé. Odvedla nás do salonku

a po chvíli přišel sympatický prezident společnosti Michel Fleischmann. Měl velmi dobrou náladu a stále se smál. Připravil si pro nás hodinovou zajímavou prezentaci a tak jsme se třeba dozvěděli, že každý týden volají 700 posluchačům, aby sami rozhodli o nových písničkách, které se budou na Evropě 2 hrát. Do

ROZHOVOR
Lukáš Šafář

Vystudovala College of Arts, Crafts and Design v Dánsku a krát-

ký čas také působila v Londýně. Po návratu do Čech pracovala jako marketingová ředitelka firmy Business Network. Založila Atelier Alf, který se zabývá rekvalifikacemi

Grafička Angelika Hughes

České republiky. A radost z ní mám... nejraději totiž dávám „tvář“ společnosti a jsem spokojená, pokud má práce klientovi prospěje v jeho činnosti.

Co považuješ za největší překážky v práci grafika v Čechách?

Určitě nemohu mluvit za všechny grafiky v Čechách. Ale to co mne udívá je spíše pomalý rozvoj grafického vzdělání a obecných znalostí z oblasti vizuální komunikace. V porovnání s ostatními evropskými státy je tu velmi málo škol, které by se užitou grafikou zabývaly, dost často chybí také moderní a cílená výuka grafického softwaru a znalost historie světového grafického designu a typografie. Je také poměrně málo literatury o grafice v českém jazyce. Ať se to týká teorie barev nebo kompozičních a typografických pravidel.

Jaká je souvislost mezi grafickým designem a klasickým uměním?

Grafický design je užité umění. Jeho úkolem je vizualizovat určitou myšlenku, informaci nebo produkt a zaujmout tak „čtenáře“ za použití znalostí vizuální komunikace. Na rozdíl od klasického umění by užité grafické umění mělo být funkční. Historie grafického designu je pochopitelně kratší než historie umění, ale z umění vycházela. Jako příklad mohu uvést plakát, tomuto médiu je o něco více než 200 let.

Kde bereš inspiraci pro grafickou práci?

Určitě ve výtvarném a grafickém umění a pak také sleduji zahraniční i domácí média s grafickou tvorbou a teorií.

Inzerce

Víkendy snů pro ženy

Vybočte z reality všedních dní a nechte se hýčkat. Užijte si víkend, kde na prvním místě jste VY.

Žijte naplno!

Nabízíme Vám víkendové pobyty zaměřené na:

Tanec

Golf

Relax

Krásu

Sport

Adrenalin

Jsme tu pro VÁS.

www.veraproduction.cz

office@veraproduction.cz

tel: 777 26 56 08

Vera Production, s.r.o.

Tanec
Golf
Relax
Krásu
Sport

Dvě tváře molekulární gastronomie

Pod tímto názvem uspořádala katedra hotelnictví prezentaci netradičního kulinářství. V gastronomické posluchárně se sešli studenti bakalářského i magisterského studia spolu s pedagogy, aby se seznámili s dalším rozměrem kulinářství, který je oblíben v některých zemích po desítky let. Pod vedením Dušana Metelky, šéfkuchaře z hotelu Majestic Plaza, vznikaly na vědeckých principech speciality neobyčejného designu i chuti. Teoretické zákonitosti molekulární gastronomie objasnil prof. Dr. Miroslav Raab z Ústavu makromolekulární chemie AV ČR. Mimo jiné zmínil původ molekulární gastronomie, která vznikla v osmdesátých letech ve Francii jako mezioborová nauka na rozhraní mezi potravinářskou chemií a praktickou gastronomií. Společně ji založili chemik Hervé This a fyzik Nicholas Kurti. Vzpětí se však do rozvoje této nové disciplíny zapojila řada špičkových šéfkuchařů v Paříži, v Londýně i jinde.

Molekulární gastronomie tak má nyní dvě tváře. Na jedné straně se snaží vědecky popsat a objasnit složité fyzikálně-chemické děje při kuchyňské přípravě potravin, na druhé straně objevuje netradiční kuchařské postupy a experimentuje s pří-

pravou zcela nových pokrmů a neobvyklou kombinací chutí a vůní. Účastníci této unikátní praktické i teoretické prezentace měli možnost porovnat současně obě roviny molekulárního kulinářství a sami si je vyhodnotit. Degustační menu ve formě miniaturních Amuse Bouche zahájil welcome cocktail zelené barvy pod názvem Mojito s espumou Coca-Cola, kterým byli nadšeni přítomní barmani. Složení bylo stejné jako původní receptura – pouze konzistence gelu mohla některé přítomné zaskočit. Další sousto s názvem „Tradiční vajíčková pomazánka s hořčicí podle trapistické receptury z Nového Dvora“ bylo pro názornost

Okurkový žele salát s mouse z maďarské čabajky

Prof. Dr. Miroslav Raab provádí experiment s obecněstvem

podáno v konzistenci krému a pak ve formě pomazánky tvořené malými kousky použitých surovin. Zajímavostí je, že většinu přítomných chutnala pomazánka s kousky, které jsme mohli vnímat na jazyku i hmatem, a jednotlivé kousky půso-

bily rozmanitě a atraktivně. Stejně složení surovin, ale v jiné konzistenci – rozmixovaná, na kulatém plátku chleba nastříkaná pěna tolik nechutnala. Další chod obdivovali téměř všichni – Okurkový žele salát s mouse z maďarské čabajky byl dokonale svým designem i barevně, ale zároveň výborně chutnal po použitých surovinách. Také kukuřičné baby kuřátko nadívané bažantem připravované ve vakuu s teplým wasabi žele a balsamico bonbónem bylo exkluzivním – designu a výborně chutnalo. Na závěr předvedl Dušan Metelka přípravu pokrmů s tekutým dusíkem, pomocí něhož vytvořil na talíři nok z tradiční svíčkové na smetaně, který doplnil jeřabinovým kaviárem. Posledním chodem byla zmrzlina z olivového oleje s čokoládou a cappuccino makarónem, která skvěle vypadala i chutnala.

Ačkoliv se nám může jevit název molekulární gastronomie jakkoliv podivný, je nutno si uvědomit, že na bázi chemických a fyzikálních procesů kulinářství skutečně funguje. Byly zde zmíněny důvody např. proč vodu solíme v okamžiku začátku varu – pokud ji osolíme před bodem varu, prodlouží se doba k dosažení varu. Nebo dalším příkladem je příprava chutného hovězího vývaru – víme, že maso se musí dát do studené vody a pomalu zahřívát tak, aby pustilo více chuti v podobě šťáv do vody. Naopak maso vložené rovnou do vroucí vody, zůstane šťavnaté uvnitř a je chutnější. Všichni kuchaři tyto procesy ovládají již z doby pozdního středověku, ale novým rozměrem je vědecké opodstatnění zmíněných a mnoha dalších technologických dějů.

Ing. Pavla Burešová,
vedoucí katedry hotelnictví

„Najeďte se a zaplaťte kolik chcete.“ Nový trend, nebo jen chytrý marketing?

Hospodářská krize hýbe současným světem a silně ji pociťuje také sféra cestovního ruchu a hotelnictví. Není tedy s podivem, že majitelé restaurací a hotelů vymýšlejí vše možné, aby k sobě přilákali ubývající hosty.

Počátkem února se majitel londýnské restaurace Little Bay rozhodl, že lidé budou v jeho podniku platit za jídlo tolik, kolik uznají za vhodné. Pevné ceny se vztahovaly pouze na pití.

„Cokoli mezi jednou pencí a padesáti librami (30 haléřů až 1500 korun) mi udělá radost,

bude to plně na zákazníkoví,“ uvedl pro média Peter Ilic. Personálu prý nařídil, že i pokud lidé nezaplatí nic, musí s nimi zacházet, jako by utratili 70 nebo 80 liber.

Již v prvních dnech prý někteří hosté platili za jídlo o pětinu více, než byla původní cena na menu. „Měl jsem tu sice zákazníky, kteří zaplatili za dva steaky a dvě sklenice vody dvě pence, ale to se stává výjimečně, normálně lidé platí i víc, než běžně účtujeme,“ tvrdí Peter Ilic.

Londýnská Little Bay se stala inspirací pro pražskou

restauraci u Petrské věže, jejíž majitel Michal Jeník, se rozhodl vyzkoušet tento experiment v českých poměrech. „Chtěl jsem nějak ozvláštnit tyto tradičně mrtvé měsíce, a navíc bych sem rád přilákal více tuzemských zákazníků. Většinu našich klientů totiž tvoří zahraniční obchodníci a turisté,“ uvedl Jeník.

Nyní se naskytá otázka: „Vyplatil se vůbec tento odvážný cenový tah a která z restaurací na něm vydělala?“ V Londýně si mnou ruce, na akci jednoznačně profitovali a již nyní zná podnik celý svět.

V březnu se vrátily na jídelní listek pevné ceny, ale zákazníci zvyklí na příjemnou obsluhu, která se na vás usmívá i když za královskou večeří platíte pakatel, nejspíše zůstanou. Do slavné restaurace se pohrnou jistě i zvědaví turisté.

Předčasné ukončení akce bylo možná jen dalším chytrým tahem podniku!

V české restauraci jsou výsledky naprosto odlišné. Pokus, který měl trvat 14 dní, musel být po týdnu ukončen. „Uškodila tomu přílišná medializace. Po reportáži v televizi Nova bohužel řada lidí nabyla dojmu, že je vše zadarmo,“ dodává majitel restaurace.

Na první pohled se zdá, že za všechno může odlišná

mentalita a „nezápadní“ chování českých balíků. Z jiného úhlu pohledu však musí být všem jasné, že ani vlastník restaurace u Petrské věže neprodělal. Získal reklamu zdarma v celostátní televizi, mnoha denících a na zpravodajských serverech. Aby všeho nebylo málo, tak díky předčasnému ukončení celé akce se o restauraci napsalo všude ještě podruhé.

Při osobní návštěvě jsem byl svědkem dvou obsazených stolů a personálu ohánějícím se plným rezervačním sešitem. Přinejmenším zvláštní. Na závěr se asi shodneme na tom, že obě restaurace na projektu vydělaly, byť každá trochu jiným způsobem.

Michal Kuthan

Za hranicemi všedních dní aneb Cestujeme s Erasmem

Ze str. 1

Erasmus spadá pod program celoživotního učení (Lifelong Learning programme, možno též nalézt pod zkratkou LLP). Ten vyjma Erasmu obsahuje ještě další 3 odvětvové programy – Comenius (zaměřený na předškolní a školní vzdělávání až do úrovně ukončení středního vzdělání), Leonardo da Vinci (soustřeďuje se na odborné vzdělávání a odbornou přípravu) a Grundtvig (vzdělávání

dospělých a celoživotní učení). Erasmus je charakterizován jako „program zaměřený na vysokoškolské vzdělávání a na odborné vzdělávání na vysokoškolské úrovni“.

Zapojení se školy do programu podmiňuje žádost (a její následné schválení Evropskou komisí) o tzv. EUC – Erasmus University Charter. Rozlišujeme dva typy EUC.

Zprv se jedná o standardní Erasmus University Charter, který slouží jako povolení pro všechny typy aktivit programu Erasmus (studijní pobyty, intenzivní jazykové kurzy, intenzivní programy apod.) kromě pracovních stáží.

Druhý typ nazýváme Extended Erasmus University Charter, a je nabílední, že slouží – mimo výše jmenované – i jako povolení pro pracovní stáže v zahraničí.

VŠH disponuje oběma těmito listinami, a tak v loňském akademickém roce 2007/2008 vyslala prvních několik studentů na pracovní stáže do Řecka (rodinný hotel Lymbertia na Rhodosu) a do Španělska (hotely Parador Segovia a La Granja).

Historie programu sahá až do roku 1987, kdy Erasmus poprvé spatřil svět. Před dvěma lety tak oslavil dvacetileté

výročí a výsledky, které za tu dobu vykázal, lze označit za úctyhodné: na kontě má 1,5 milionu zúčastnivších se studentů.

Co na to Česká republika? Poprvé se na cestu za vzdělá-

...od akademického roku 1998/1999 absolvovalo pobyt v zahraničí ke 30 000 zájemců.

ním vydali studenti v akademickém roce 1998/1999, a od té doby absolvovalo pobyt v zahraničí ke 30 000 zájemců.

Každoročně jich do ciziny vyjede z českých vyšších a vysokých škol zhruba 5 000 a zájem stoupá, což lze vyčíst i ze statistických tabulek, které snadno naleznete na Internetu. Tak kupříkladu zatímco v roce 2004/2005 vyslala VŠH do světa 6 studentů, loni jich bylo již 19 a jak soudí paní kancléřka Ing. Zuzana Roldánová, MSc., která se zahraničními školami jedná, letos bude zájem obdobně vysoký.

Ve školním roce 2008/2009 je do programu Erasmus zapojeno celkem 55 vyšších a vysokých škol ČR.

Vysoká škola hotelová v Praze zahájila své meziná-

rodní vztahy v roce 2003. První smlouvu uzavřela se Slovenskem (Univerzita Mateja Bela), následovala Velká Británie (University College Birmingham) a Itálie (Univerzita v Bologni). V současné době má VŠH 14 partnerských škol, jejichž kompletní seznam je k nalezení na stránkách školy (viz rámeček). Nově byla navázána spolupráce s Německem,

Pokud jsou splněny základní požadavky, musí se student osobně zúčastnit výběrového řízení, ke kterému si přinese životopis v požadovaném jazyce, motivační dopis a výpis svých studijních výsledků za poslední uzavřený semestr. Finální výběr provede komise sestavená z povolaných pracovníků školy.

A jaké jsou plány do budoucna? Zatímco škola oslavila úspěch ohledně uzavření nové smlouvy s Německem (viz výše), na francouzském poli to bohužel tak dobře nevychází, a i přes opětovné pokusy se nedaří potřebné kontakty navázat. Doufejme tedy, že se druhá strana přeci jen časem umoudří a my tak získáme nového partnera, se kterým budeme dále pokračovat v myšlence vzájemného kulturního obohacování, což je jednou z výhod, které s sebou mezinárodní vzdělávací programy – tedy i Erasmus – bezesporu přináší.

Některé informace k článku byly získány na základě rozhovoru s paní kancléřkou, které autorka děkuje za vstřícnost.

Kristina Lanská

kam se budou studenti moci vypravit počínaje rokem 2009/2010.

Kvůli velkému zájmu studentů se provádí výběr těch, kterým bude umožněno se do programu zapojit. Takový výběr má svá specifika. Podmínky jsou kladeny jednak ze strany Erasmu (kompletní kvalifikační podmínky programu Erasmus pro studijní i pracovní pobyty studentů lze stáhnout na stránkách VŠH), jednak ze strany školy.

KDE HLEDAT INFORMACE?

- ▶ <http://www.naep.cz>
- ▶ <http://ec.europa.eu/education/programmes/llp>
- ▶ <http://eacea.ec.europa.eu/index.htm>
- ▶ <http://www.vsh.cz> (sekce Zahraniční vztahy)

Komunikace mezi českými a zahraničními studenty

Když jsem přemýšlel o tématu tohoto článku, přiznám se, že dlouho jsem nevěděl, co mám napsat. První věc, která mě napadla – komunikaci máme... Vypadalo to jako při spouštění vesmírné lodi: „spojení máme, let probíhá v pořádku ...“

Žádné komunikační problémy mezi českými a zahraničními studenty nejsou, protože komunikace samotná nevytváří žádné problémy. Ale problém je v tom, že my v tom nevidíme žádný problém. Je to

jako s chůzí. Vše je přirozené, pokud kráčíš, a nemyslíš, jak to děláš.

Jsem cizinec a když jsem se stal studentem VŠH, necítil jsem žádné problémy v komunikaci se studenty z Česka. A nikdo z mých přátel, studentů – cizinců, si také nikdy nestěžoval. Ukazuje se, že negativní zkušenosti neexistují, ale pozitivních zkušeností měli respondenti dost.

Mnozí moji kolegové mají mezi Čechy přátele. Když se dozvědí o tvém problému, vždy

se snaží pomoci a podpořit v jazykové praxi. Občas, zejména na počátku, když čeština ještě byla velmi obtížná, jsme se mohli domluvit v angličtině. Studenti Češi to nepovažovali za nepřijemnost, pouze se snažili pomáhat, jak nejlépe mohli.

Studentská léta v České republice, podle mého názoru, jsou zbavena jakýchkoli předsudků. Nicméně, někdy můžeme uslyšet kritiku na adresu státní politiky Ruska, či jiný názor na minulost (především

na sovětské období), ale nikdy to nemělo osobní charakter. Spíše se snaží pochopit, proč se to všechno stalo a co všechno lidé o tom mysleli dříve a co myslí teď.

Na jedné besedě v aule zněla věta: „S komunikací problémy nemáme, máme jen velmi málo komunikace, totiž, možnosti komunikace jsou omezené“. Většina studentů má možnost si popovídat jen na fakultě, ale během přednášky nebo semináře se moc nekeká. A po škole každý běží svou cestou.

Ještě víc omezuje komunikaci velký počet ruských mluvících studentů, kteří se v posledních letech přihlásili na VŠH, a mnozí se uzavrou do „svých“ komunikačních skupin.

V závěru svého krátkého průzkumu mohu říci, že komunikace mezi českými a zahraničními studenty probíhá v přátelské atmosféře. Ale nebylo by od věci rozjet pravidelnou činnost česko-ruského studentského klubu.

Alexander Monaenkov

Americká a britská kultura očima Čechů

ROZHOVOR

Lenka Linhartová

V dnešní době nám množství agentur nabízí au-pair programy v anglicky mluvících zemích. Poprosila jsem proto dva z mých blízkých s touto zkušeností, aby mi odpověděli na několik dotazů. Nyní se jejich prostřednictvím můžete zamyslet nad tím, kterou z těchto dvou zemí si případně vybrat. USA nebo UK?

1. Jaké byly hlavní důvody k výběru země, v níž jsi pracoval/a jako au-pair?

USA
Petra Skýpalo-
vá, Bc., 24 let, stu-
dentka VŠE:

1. Hlavní důvod byla angličtina a taky dostupnost. Není úplně jednoduché se tam dostat – víza, letenka... Takhle jsem spojila cestování, angličtinu a práci v jednom a v podstatě mě to nic nestálo.

2. Pár mých kamarádů mi cestu doporučovalo, a já jsem se tím nechala zaslepit. S radostí jsem hltala jejich zážitky a neuvědomila jsem si, že vlastně v těch vyprávěních málokdy figuruje rodina. A přitom práce zabere minimálně 45 hodin týdně a velice často se ta rodina nechová tak, jak bychom si přáli.

3. V ničem zásadním se nelišila. Američané se usmívají, jsou otevření a vstřícní. Když vejdete do obchodu, kavárny, hospody, školy, ... cítíte se opravdu dobře. Zaskočil mě ale fakt, že většina Američanů žije až moc svou prací. Znají cestu z domu do práce a zpět, kde nakoupit a kde bydlí rodina a známí, ale to je všechno. Jinak nemají ponětí, co se v jejich okolí nachází. Také se říká, že Amerika je země svobody, ale já jsem si tam tak nepřipadala. Všechno je zákonem zakázané, nebo alespoň ošetřené, policajti sledující vše kolem... Opravdu jsem se tam necítila svobodně.

4. Všichni jsou vstřícní a usměvaví. Pochválí vám nové oblečení, výběr hudby... Ale na druhou stranu jakmile je něco špatně, neváhají vám to otevřeně a do očí sdělit. Ostatní lidé mě většinou brali v pohodě, i když se tu a tam objevili jedinci, kteří mi dali najevo, že mám být ráda, že můžu žít v Americe a že jsem mohla vypadnout z toho zapadákov, kde snad neznáme ani splachovací záchod :-).

5. Asi falešnost. Sice se na vás smějí, pochválí vám nový účes a nové tričko, ale nikdy vám neřeknou pravdu. Já jsem si tam sama barvila vlasy a dopadlo to katastrofálně. Všichni mi novou barvu chválili a teprve když jsem ji změnila, vypadlo z nich, že mi to moc nesedělo.

6. Já jsem masová, takže jsem si užívala gigantických porcí hamburgerů, s colou v litrové sklenici... Taky jsem se tam naučila jíst krevety, avokádovou pomazánku a nebála jsem se ani ryby přelitá zelenou omáčkou, což bych v Čechách rozhodně odmítla. Užívala jsem si jehněčího masa a vepřových žebírek. Ale nejlepší jídlo na americkém kontinentě byl steak v Kanadě.

2. Měl/a jsi před odjezdem informace o práci au-pair v dané zemi od známých/přátel?

3. V čem se tebou vybraná země (lidé, kultura) lišila od tvých předpokladů?

4. Co tě v tvém státě příjemně překvapilo? (Rodina, prostředí, přístup lidí k tobě jako k au-pair.)

5. Co by mohlo na UK/USA kultuře vadit českému au-pair?

6. Jaký byl tvůj nejlepší gastronomický zážitek za dobu au-pair pobytu v zahraničí?

UK
Lukáš Linhart,
OA Dušní, 21 let, momentálně připravující se na vstupní testy na Vysokou školu zemědělskou v Praze:

1. Jako au-pair jsem vycestoval, abych se naučil dobře angličtinu. Původně bych si přál jet do Ameriky, ale protože v době předpokládaného odjezdu mi nebylo 21 let, musel jsem zvolit Anglii. Myslím si ale, že na tom zase tolik nezáleží. Hlavní je jakou dostanete rodinu a potom lidé, které máte šanci poznat. Já jsem měl štěstí jak na rodinu, tak na nové přátele.

2. Ano, moje sestra byla jako au-pair rok v Londýně a mnoho mých přátel po různých koutech Anglie. Těsně přede mnou odletěla do Anglie kamarádka z mého města a zanedlouho se začaly šířit zprávy, že je opravdu nespokojená, že má rodinu orientálního původu a je to opravdu těžké. Byl jsem proto dost napjatý, jak to dopadne se mnou. Ale dopadlo to skvěle.

3. Prakticky v ničem. Jako po celém světě je tu spousta vřelých, sympatických a několik nepříjemných lidí. Anglická kultura se mi líbí, i když je od české dost odlišná, rychle jsem si na ni zvykl. Při anglických hodinách na střední škole jsem se o Anglii hodně dozvěděl, proto moje předpoklady nebyly mylné.

4. Bydlel jsem v malé vesničce přibližně 100 kilometrů jihozápadně od Londýna. Prostor tam bylo naprosto pohádkové, typické anglické domky staré kolem 300 let, krásná příroda plná zvěře, lidé ve vesnici byli velice vstřícní a klidní. I když mě rodina upozorňovala, že někteří lidé ve vesnici se k cizincům dvakrát dobře nechovají, já jsem žádný konflikt nikdy nezažil.

5. Když jsem přijel do rodiny, všechno jsem se snažil dělat velice pečlivě. Angličané jsou však celkem nepořádní, a proto se často stávalo, že jsem něco uklidil a za pár minut byla zase špína všude. Časem moje nervy pookřály a uklízení jsem věnoval menší pozornost.

6. Tak na tohle jsem měl štěstí. Rodiče byli vyslovení gurmáni a často jsem si s nimi dopřával dobrého jídla. Navíc jejich nejlepší přátelé, ke kterým jsme často chodili na večere, milovali vaření. Často pekli jehněčí, na kterém jsem si opravdu pochutnával. Měli spoustu výborných receptů a se sklenkou dobrého francouzského vína to byla vždy pochoutka.

VYPADNĚTE

ze stereotypu

a pojedte

STUDOVAT

Jazykové studijní pobyty v zahraničí

- víc než 50 destinací po celém světě
- 10 let tradice
- kompletní služby včetně dopravy a pojištění
- jednoduchý způsob rezervace
- kvalitní a prověřené partnerské školy

Velká Británie, Malta, Německo, Španělsko, Francie, Rakousko, Irsko, Rusko, Austrálie, Nový Zéland, USA, Kanada, Kostarika, JAR, Japonsko, Singapur, Thajsko, Korea

E-mail: zahranici@jipka.cz
Tel.: +420 224 210 422

www.jipka.cz

Selfridges Building by Jan Kaplický

Selfridges Building

Erasmus is one of the best experiences

When you say Erasmus, to a lot of you should remind this word a European Exchange Programme running by EU. Erasmus is based on the cooperation of the European universities. The universities included in the programme have the chance to send their students to other partner universities and on the other side have to be established to accept the students from abroad.

Mostly you study in English, but of course, it depends

on the country you choose and the establishment of that university. It is a great way how to travel abroad and how to study at foreign universities, which is for some people something impossible. Generally, the EU helps us to open the borders between the member countries, but as far as you can recognize, the EU breaks even the borders between students and universities and concentrates on a cooperation and better communication between the population of the EU. Erasmus programme is financially supported by the EU. Once your application is

accepted and your mother university chooses you as a future Erasmus student, you will get the grant which should cover the majority of your expenses during your stay.

I decided to go to England, because I find their educational system very attractive to me. I have been here two months and as far as I can say, Erasmus is one of the best experiences of my life. Meeting some new people, breaking the language barriers, getting used to of a new environment and educational system, different cultural situation, these are some of the chal-

lenges, you are supposed to face during Erasmus. I personally think, that it is always very beneficial to face to new challenges and it is very profitable as well. For example, you prove yourself to your future employer your language skills and your determination to work in a new environment.

I became a student of the University College Birmingham (UCB). This university impressed me a lot. I can recognize many differences between VŠH and UCB. Some differences are negative some positive. I really admire the organizational system of this university. UCB is very well organized and even for a new student, who comes just for one semester, it is very easily acceptable. The system and all of the general requirements were explained to us during the Orientation Programme in the first week. The lectures and seminars are a little bit different from what we are used to at home. The University provides to the students the handbooks for each lecture with presentation and some articles from the books. The handouts include some recommended sources of information, mostly books in the library, but some websites can be given too. The lecturer usually asks the students the questions more often, from what we are used to, and the open discussion about the topics are on every day basis. The lecturers are really interested in your opinions and your way of thinking. It helps the lecturer understand to us and pushes us to use our brains. The evaluation and the final grade depend on your written assignments and the final exam. Usually, the assignment

is 40 % of the final mark. So it is not so stressful, as at Czech universities, to go to exam. The exams are usually written and I think, that it is more objective, all of us know, that sometimes it depends at our universities, how the examiner slept the other night. I really miss a quality source of the information at our uni, the library here is just incredible. There is a wide range of the books, magazines, movies and majority of the books are really new and written considering the new trends in the industry. I sometimes miss here the family atmosphere at our university and maybe a more detailed view on the topics during the lectures.

Well, Erasmus gave me a great chance to get known of the English educational system. I am very thankful to the EU, but on the other hand I have to say great thanks to the VŠH, because it is them who took the part of the programme and they arrange this chance for us. If anyone reading this article is considering Erasmus, I want to recommend this programme to you with full confidence.

Marek Musil

Поездом из Праги в Москву

REPORTÁŽ
Vasily Machulin

Как говорится, сколько людей столько мнений, многие предпочитают летать самолетом, я же больше отдаю предпочтению поезду. Потому что на данный момент это самый безопасный вид транспорта, во время поездки можно найти новых друзей, а тем, кто любит и ценит пейзажи природы, поездка будет наслаждением. Да и в принципе это приятное ощущение дороги. Когда в купе горит ночник, поезд скользит мягко, при этом слышен стук колес, а за большим прозрачным окном проплывает, как кино, мир.

Поездка начинается с покупки билета.

Когда вы приедете на вокзал, ожидайте того, что придется отстоять свою очередь. Не смотря на то, что там 6 касс, работают почему-то только 2–3. Есть не большая вероятность, что при покупке билета кассир может сказать, билетов нет, при этом, не посмотрев, если они есть или всё продано... Цена билета до Москвы и назад стоит 6300 крон.

Итак, настает день отъезда, поезд отправляется с вокзала Hlavní Nádraží. Присутствуют как вагоны с русскими проводниками, так и с чешскими. Поезд отправляется в 23.00. Единственное, что неприятно в вагоне так это тесное трёхместное купе, сделанное по европейским стандартам: оно раза в 1,5 уже, чем привычное российское и в нем,

одна над другой, расположены 3 полки. На 3-ю полку полагается забираться по специальной лесенке. В спальном варианте каждое место являет собой небольшой склеп – сесть не получится. На противоположной стороне расположены вешалки, откидное сиденье, небольшой шкафчик с зеркалом, но что хорошо, есть розетка, что позволяет заряжать сотовые телефоны, а если вы взяли ноутбук с фильмами, то поездка превратится в сплошной киносеанс, маленький стол, под крышкой которого расположена раковина (работающая, но пользоваться ей запрещено). Двери купе распашные, что затрудняет проход по коридору. Итак, поезд трогается, если постель не застелена, то проводник вам обязательно принесет белье, предупредит, что перед сном нужно закрыться на замок и цепочку, всегда имеется в продаже чай, кофе и сладости и что вагон ресторан будет только от Бреста. Обычно к 12–1 ночи все

уже засыпают после борьбы с укладыванием багажа. Утром поезд уже несется по территории Польши. Где-то за час до Польско-Белорусской границы проводник выдаст декларацию. В городе Тирасполь поезд стоит около часа, таможня проходит довольно быстро, на месте проверяют документы посредством специального компьютера и ставят штамп в паспорт, о пересечение границы. После осмотра поезд пересекает речку Буг, и начинается Белорусская граница. На границе первым делом белорусские таможенники забирают паспорта, и поезд отгоняют в специальный цех для смены колес, русская железнодорожная колея шире западной почти на 10 см. Все 2,5 часа, пока меняют колеса и стоит поезд, предстоит отбивание от навязчивых продавцов, предлагающих любые товары, помогающие сгладить тяготы дальней дороги. После замены колес, таможня возвращает паспорта, и могут попросить показать

вещи. Между Белоруссией и Россией нет границы, после прохождения таможи можно вздохнуть спокойно, что никто уже не будет беспокоить. В Москву

поезд приходит в 8 утра на Белорусский вокзал, где играет музыка „Прощание Славянки“ поезду, который уходит в неизвестном направлении...

Mít kolem sebe tým aktivních a schopných lidí

ROZHOVOR
Tereza Petkovová

Předsednictví České republiky EU je v plném proudu, a tak mě zajímalo, jak „řízení“ Evropské unie vypadá v praxi. Zeptala jsem se PAVLY NOVOTNÉ, vedoucí oddělení koncepcí a analýz na odboru Azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR. V tomto půlroce předsedá v Bruselu pracovní skupině HLWG (High level working group on asylum and migration), která se zabývá vnějšími aspekty migrace a vztahy se třetími zeměmi.

Jaký je cíl a náplň činnosti skupiny HLWG? Liší se nějak v době CZ PRES? Jaké požadavky jsou na Vás kladeny jako na předsedu PS v průběhu jednání a jak členské státy vnímají CZ PRES?

Naše skupina má v bruselském kolotoči na starosti otázky vnějších vztahů Evropské unie v oblasti azylu a migrace.

České předsednictví v rámci této pracovní skupiny pokračuje v již započatých diskusích, které se soustřeďují na vztahy EU s třetími zeměmi, nebo přímo celými regiony. V první polovině roku 2009 tak dál pracujeme na vztazích s Afrikou v rámci schválené Strategie EU-Afrika, či vztazích se zeměmi Unie pro Středomoří. Nově začínají na agendě rezonovat také vztahy s Latinskou Amerikou. Pro české předsednictví je nejvíce důležitá diskuse o vztazích se zeměmi východního a jihovýchodního sousedství Evropské unie. Koncem dubna se uskutečnila významná minis-

terská konference k Budování migračních partnerství.

Hlavním úkolem předsedy skupiny je zajišťovat sladění názorů a postojů jednotlivých členských států tak, aby mohl být při diskuzích s třetími zeměmi prezentován jednotný postoj, což vyžaduje stálou koordinaci s Evropskou komisí a jednotlivými členskými státy při hledání konečného kompromisu.

Vaše funkce vyžaduje mimo jiné vystupovat v médiích a často se vyjadřovat před větším počtem lidí. K tomu jsou potřeba zkušenosti a nutná dávka schopnosti řečnit. Co byste poradila našim studentům, jako budoucím manažerům, jak si zachovat tzv. chladnou hlavu a vypořádat se s trémem?

Vystupování v médiích, na konferencích, nebo právě při předsedání, kdy předseda musí řídit diskusi 27 akterů, vyžaduje dobrou přípravu. Musí mít kolem sebe schopný a aktivní tým lidí, jejichž úko-

EU2009.CZ

lem je zajistit, aby předseda nebyl na jednání „překvapen“ neočekávanými otázkami či problémy, které je těžké ve vypjaté situaci řešit. Jsem ráda, že takový tým kolem mám a samotné jednání pak již není tak náročné. Většinu členů pracovní skupiny již delší dobu osobně znám a mohu si tudíž dovolit být více otevřená při jednáních.

V rámci svého zaměstnání často létáte do cizích zemí, máte možnost hovořit s řadou zajímavých lidí, setkáváte se s vysoce postavenými vládními činiteli. Kterou nejzajímavější destinaci jste navštívila a která z významných osobností na Vás udělala největší dojem?

Poznala jsem zajímavé lidi, názory a problémy a právě osobní kontakt mi umožnil vidět věci jinak, než při pouhém čtení studií a analýz od stolu. Je těžké říct, která destinace byla nejzajímavější, ale obecně považuji za velmi zajímavé cestovat do zemí Afriky.

Teprve při cestách Jižní Afriky, Etiopie, Tanzanie, nebo Libye, jsem si uvědomila rozmanitost tohoto kontinentu co do úrovně stability, ekonomiky, ale i společenského systému a názorů. Přestávám nahlížet na Afriku jako na celek a začínám uvažovat o jednotlivých zemích, které se často potýkají s různými problémy a aplikují různá řešení.

V Tanzanii na mě udělalo dojem setkání s místním ministrem vnitra, jeho kultivovanost, schopnost se vyjadřovat a hájit jasně formulované názory. Ráda bych věřila, že to je přesně ono, co tato nádherná země východní Afriky potřebuje. Vedle samotného jednání s ministrem a jeho lidmi se však i nad touto zemí vznáší velký stín všudypřítomné korupce, mimo jiné významně i v oblasti, kterou má ministerstvo vnitra na starosti. A tak je těžké často odlišit politické jednání a názory od každodenní reality. S tím se člověk neseťkává pouze v Africe, ale do určité míry téměř všude, diskuse v Evropské unii nevyjímaje.

Násilí na fotbalových stadionech

S příchodem jara se na zelené trávníky vrátil fotbal. Bohužel čím dál tím častěji je s tímto krásným sportem spojováno i násilí. Hned v prvním zápase jarní části fotbalové ligy v Brně vtrhli na trávník baníkovští fanoušci a nevybíravě napadli pořadatele. Někteří byli dokonce ozbrojeni například lopatou nebo železnou tyčí z reklamní tabule a někteří nepohrdli ani hasičím přístrojem. Bez konfliktu se neobešel ani zápas mezi Spartou Praha a Brnem kde se jako banda primitivů opět projevila část spartánského kotle, kteří uráželi Brňany, slávisty a bůhví koho ještě. V závěru druhého poločasu utkání dopadl na spodní část tribuny dělobuch, kterým byl zraněn dvanácti-

letý podavač míčů. „Fanoušci“ využili nové dohody mezi fotbalovým svazem a policií, podle které už policisté nejsou přímo na stadionu a jeho bezpečnost zajišťuje pořadatel utkání ve shora uvedených příkladech tedy 1. FC Brno a Sparta Praha. Zajišťování bezpečnosti ze strany klubů vyplývá z nových pravidel, která v souvislosti s reformou policie platí od začátku jarní části fotbalové Gambrius ligy. Pořadatel může policii požádat o pomoc až v případě, kdy najatá bezpečnostní agentura přestane zvládat situaci.

Je až s podivem jak málo lidí stačí k tomu, aby milionům jiných znechutili krásný sport – fotbal. Armády fotbalových chuligánů neboli row-

dies mají nejvyšš stovky členů, mezi nimiž podle obvyklých pravidel stáda převažují ovce. Vůdčích beranů v čele jsou pak v každé výtržnické bandě nejvyšš desítky. V čem tedy spočívá celý problém?

A recept je přítom k mání a nabízí se zdarma po vzoru Anglie, kde ho již dávno vyřešili. Spočívá v tom, vyřadit několik desítek lidských exemplářů ze hry a neposkytovat na první pohled VIP servis ožralým násilnickým hordám, které převážejí České dráhy zvláštními vlaky a města (viz. právě při zápase v Brně) jim přistavují zvláštní autobusy. Policie sice má od loňského jara k dispozici registr asi 350 nejhorších výtržníků, ale nesmí ho předat klubům atd. Zásadní

rozdíl mezi postupem u nás a v Anglii spočívá zejména v neschopnosti spolupracovat. V Anglii se do hry zapojily kluby, policie, ale i slušní diváci. Naše Ministerstvo vnitra problém jednoduše hodilo na hlavu fotbalovým funkcionářům, kteří za pomoci bezpečnostních agentur řádění chuligánů jednoduše nemohou zvládnout. Jak se ukázalo při shora uvedených zápasech, teprve po zásahu stovek policejních těžkooděnců byli výtržníci zatlačeni nazpět.

Celou situaci na českých fotbalových stadionech by se opakovaně měli zabývat poslanci ve Sněmovně. Nám, příznivcům fotbalu nezbyvá než čekat na vítězství vlády rozumu, což zatím nehrozí.

David Lehmann

SPECIÁL

Autor: Kateřina Vránová

Očima studentů

Přinášíme další výběr fotografií studentů z volitelného předmětu Publicistická a reklamní fotografie, který vede MgA. Jan Neubert.

Autor: Jaroslav Dvořák

Autor: Matej Valášek

Autor: David Novák

Autor: Marie Princlová

Autor: N. Ktrískorova

Autor: Kateřina Štýbrová

ROZHOVOR
Lukáš Pištej

Vašek Klouda je šesti-násobným mistrem světa a pětinasobným mistrem Evropy ve footbagu neboli „hakisaku“. Od roku 2001 se průběžně zúčastňuje národních soutěží po Evropě, např. ve Francii, Německu, Maďarsku, Švýcarsku atd. Kromě exhibic footbagu se také intenzivně od roku 2003 věnuje beatboxu, v jehož soutěžích se již několikrát umístil na předních příčkách. Na pár věci jsem se ho zeptal.

Jak dlouho se footbagu věnuješ?

Od léta 2000, takže to je 9 let, skoro.

Jak ses k tomu dostal?

Velkou náhodou. Jednoho krásného dne jsem šel po Kampě a viděl jsem kluky jak si kopali a dělali nějaké základní triky. Byl jsem tím úplně uchváten. Dal jsem se s nimi do řeči a oni mě začali trénovat.

Vašku, jak dlouho se v České republice vlastně footbag hraje?

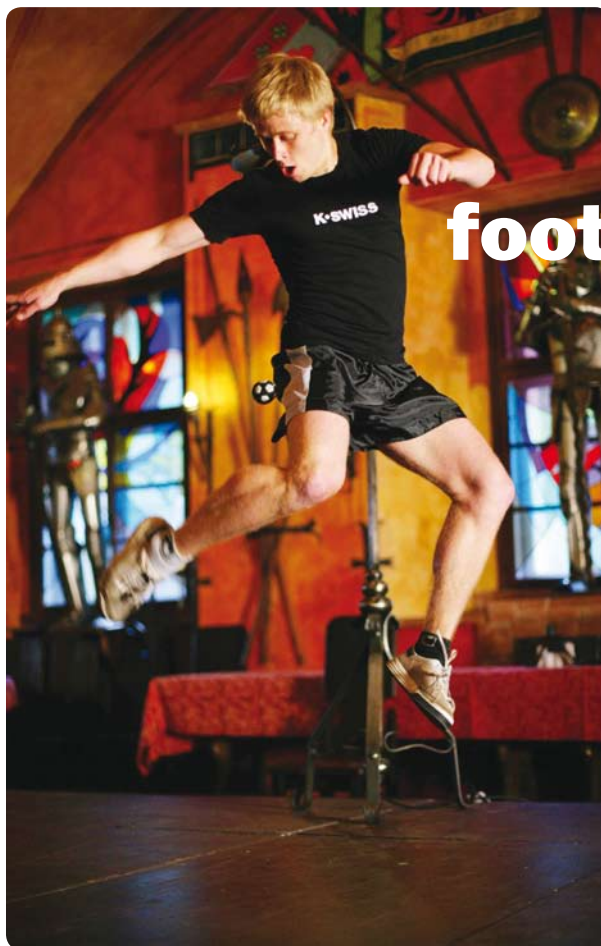
Myslím, že se k nám dostal v roce 1996.

Můžeš mi něco říci k historii hakisaku?

Historie je psána od roku 1976, kdy si dva Američani po operaci kolena chtěli posílit vazy kopáním do měkkého pytlíku. Zjistili, že se s ním dá dělat spousta skvělých triků a založili první footbagovou asociaci. Tím to začalo.

Jak se hakisak vyvíjel a jak se vyrábí dneska?

Když jsem začínal hrát, tak jsem si naplnil ponožku rýží. Ale v Čechách se začínalo hrát s pleteným míčkem, který každý mladý člověk jistě zná. Jednou mi spadl do louže a naklátil. Dneska se hakisak vyrábí z látky, ze které se v Americe dělají sedačky a jmenuje se fasil a je to třicetidvoupanel, stejně jako fotbalový míč. Poté se hakisak plní silikonovými kuličkami a olovem aby byl těžší, držel letovou dráhu a lépe se chytal.

Mistr světa ve footbagu

Jak často jako mistr světa trénuješ?

Dříve jsem trénoval 8 až 10 hodin denně protože triky byly snažší a méně fyzicky namáhavé, ale v poslední době trénuju 2 hodiny styl, 1 hodinu nové triky a hodinu hraju jen tak pro radost.

Kolik lidí u nás se tomuto sportu zhruba věnuje? Kdo footbag zastřešuje?

V České republice hraje profesionálně okolo 50 lidí, ale při největším rozmachu v roce 2000 jich hrálo dvakrát více. Footbag zastřešuje Česká footbagová asociace.

Díky a přeju další úspěchy.

Ricochet

V posledních letech se vyvíjela spousta nových sportů, které bojují o kapky potu a dávky vyloučených endorfinů potenciálních sportovců. K těm bezesporu nejúspěšnějším patří squash. Většina lidí dnes již alespoň přibližně ví, jak se squash hraje a stále početnější část populace si už squash sama vyzkoušela či ho chodí pravidelně hrát. Málokdo však už ví, že zde

existuje ještě další podobný a dost možná ještě pracovanější a zábavnější sport – ricochet.

Ricochet má se squashem mnoho společného. Vychází ze stejných základů. Oba sporty jsou raketové, hrají se jeden na jednoho, na speciálně uzpůsobeném indoorovém kurtu a s míčkem velikosti pingpongového míčku, ovšem s výrazně menším odskokem. Největší rozdíl lze najít na vzhledu

kurtu. Squashový kurt je rozměrově mnohem větší a vyniká zejména výškou. Ricochetový na druhou stranu je nižší a ke hře lze narozdíl od všech podobných sportů využívat i strop. Jelikož je ricochetový kurt prostorově méně náročný, zejména na výšku, je pro provozatele jednodušší jeho umístění do mnohdy stísněných prostor. Tak si ricochet našel svou cestu i do mnoha hotelů. V kurtu je zabudováno elektronické zařízení, skládající se ze senzoru, který hlásí outy na přední stěně (na tu by měl směřovat každý odehraný míček), dále pak ze dvou touchpadů, na nichž si hráči přičítají své body a v neposlední řadě je zde také display, který průběžně zobrazuje skóre. Dalším rozdílem jsou rakety. Ty ricochetové jsou přibližně o třetinu menší a lehčí. To znatelně usnadňuje hru začátečníkům, ženám i dětem. Dále je v ricochetových pravidlech několik nuancí, které jdou vstříc samotným hráčům. Celkově uzpůsobení hracího prostoru a pravidel napomáhá tomu, aby si i úplný začátečník a nesportovec kvalitně zaspor-

toval, zaběhal a odcházel z kurtu s příjemným pocitem únavy. Když se naproti tomu sejdou na jednom kurtu dva sportovně ladění nadšenci, jsou většinou překvapení rychlostí hry, která může být ještě větší než u squashe. Ve srovnání s ostatními sporty patří ricochet k těm energeticky vůbec nejnáročnějším. i proto bývá často vyhledáván jako doplněk fitness programů a jako ideální sport pro tvarování ženské postavy. Při hře jsou zatěžovány především hýžďové svalové partie.

Přestože byl ricochet původně vynalezen v Kanadě, oblibě se dnes těší zejména v Evropě. Mekkou tohoto mladého sportu je dnes zejména Nizozemí, Německo, Maďarsko a Česká republika. Češi jsou ze všech evropských hráčů vůbec nej-

úspěšnější. Důkazem toho je i fakt, že Evropa ještě nepoznala jiného mistra než Čecha. Na všech mezinárodních turnajích čeští hráči figurují na předních pozicích. Jedním z nejprestižnějších turnajů vůbec je Czech Open, který se tento rok koná v termínu 16.–17. 5. v Praze ve sportovním centru Svět pod Palmovkou. Možná právě návštěva tohoto turnaje by mohla být Vaše první živá zkušenost s ricochetem.

Nejllepší možnost, kde si jít zahrát ricochet v Praze, skýtá již zmíněné sportovní centrum Svět pod Palmovkou, které je největším ricochetovým centrem v republice. Zařízení se nachází nedaleko stanice metra Palmovka a co by kamenem dohodil a 10 minut tramvají dojel od stanice metra Kobylisy. **Bc. Jan Pulkráb**

PLUSY

- ▶ Příjemná cena (od 100,- Kč/hod/kurt)
- ▶ Jednodušší začátky
- ▶ Jedinečná dynamičnost a rozmanitost hry

MÍNUSY

- ▶ Stále nedostatečné množství kurtů
- ▶ Malé povědomí o ricochetu

Toulky po moskevských podnicích

O Moskvě se v posledních měsících často píše v souvislosti s různými politickými událostmi. Málokdy se však píše o zábavě a gastronomii. I to byl důvod proč jsem se do Moskvy vydal v rámci jazykového kurzu. Kromě toho jsem zde sbíral náměty a zážitky do mé diplomové práce. Narazil jsem zde na vynikající podniky, o kterých bych se chtěl zmínit. Nechme proto politiku stranou a pojďme se bavit.

První podnik, o kterém se zmíním, je světoznámá restaurace „Café Puškin“, která se nachází v centru v Tverské ulici. To, že se nejedná o lacinou restauraci, je poznat již před vchodem. Stojí zde naleštěné a luxusní bouráky, většinou německé značky. U vchodu stál dveřník v uniformě, který hostům otvírá dveře. Byl jsem docela překvapen, dveře mi totiž ještě nikdo nikdy neotevřel, pouze v případě, že se mě někdo potřeboval rychle zbavit. Poté, co jsem si odložil bundu do šatny, jsem vstoupil. Interiér byl možná v secesním stylu, na stropě visely bohatě zdobené lustry, stoly byly z dubového dřeva a obsluha měla rovněž slušivé uniformy, což umocňovalo celkovou atmosféru. Dal jsem si pivo (asi 90 Kč) a sledoval smetanou, jak se baví. Vedle mě klábosili nějakí anglicky mluvící byznysmeni. Ačkoliv zde menu stojí kolem 50 dolarů, bylo plno. I šatnář byl neobyčejně úslužný, místo aby mi pouze podal bundu, tak obešel pult a začal mě oblékat. Začal jsem se také cítit jako nóbl host. Se službami jsem byl rozhodně spokojen.

Další zajímavý podnik, který jsem navštívil, stojí nedaleko, na Tverské ulici a jmenuje se „Etaž“. Jedná se o módní diskotéku / bar s bohatou nabídkou pokrmů mexických, japonských, italských a ruských. Design je skutečně cool a z reproduktorů se valí

Diskotéka a bar Etaž

moderní techno. U vchodu stojí chlápek s vysílačkou, který pouští dovnitř podle aktuální obsazenosti. Docela mě zarazilo, že tam nejsou oddělené záchody pro muže a ženy. Může se proto stát, že z kabiny vyleze krásná sexy dívka s hlubokým výstřihem, jako se to stalo mně. Mé oči se pochopitelně nespokojily pouze s pohledem do očí.

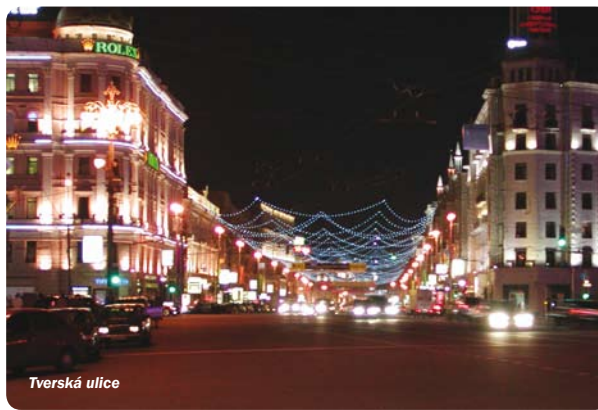
Poslední podnik o němž se zmíním, má také zajímavý design. A to ve stylu moskevského metra. Uvnitř je postaven vagon a jídelní lístek má tvar plánu metra a místo stanic jsou zde uvedeny ceny a pokrmy. O sobotách hrají vynikající „live“ kapely.

Co mě v Moskvě nejvíce překvapilo, je bohatá nabídka japonských a dalších asijských

restaurací. Dokonce i na sídlišti, kde jsem bydlel, bylo pět japonských restaurací. Kromě toho suši nabízí obchodní řetězce a fast-foody. Jako milovník suši a asijské kuchyně jsem byl dokonale uspokojen nejen proto, že je to zde levnější než u nás. V mnohých restauracích obsluhují krásné šikmooké dívky. Nebyly to asi originál Japonky, ale i tak jim to v kimonech slušelo. Byl jsem přímo uchváten touto východní krásou.

Toto město gurmánům, hledajícím zážitky, rozhodně doporučuji. I já se určitě brzy vrátím. Na závěr přeji studentům posledních ročníků hodně štěstí v následujícím boji o námi vytoužené tituly.

Martin Továrek

Tverská ulice

Divadlo: Vše o mužích

Jestliže máte obavy z přebytku času v nadcházejících zkuškových prázdninách, pak vám toto období testů a zkoušek odvahy jistě zpříjemní nějaký ten kulturní zážitek. Jedním z mnoha může být i návštěva divadelního představení Vše o mužích, kterou napsal současný chorvatský gramatik Miro Gavran a zrežirovala Jana Janěková.

Ústředními postavami jsou kupodivu tři mužské postavy, kterých se s grácií ujali Filip Blažek, Maroš Kramár a pro někoho možná méně známý Michal Slaný. Tito tři herci si také vystačili při ztvárnění tří různých rolí ve čtyřech různých příbězích s pochopitelně různými ději, které jsou náplní představení.

První příběh pojednává o kamarádech, kteří už sice mají svá školní léta dávno za sebou, ale jejich kamarádství zůstalo. Další umožňuje nahlédnout do vztahu otce s jeho dvěma syny, který právě prochází krizí. Třetí příběh se odehrává v klubu, kde probíhá jakýsi nábor na tanečnicka (nemusím snad dodávat jakého tanečnicka) a v tom posledním se nám naši tři hrdinové představí v mileneckém trojúhelníku. Nutno podotknout, že zejména Maroš Kramár je v roli homosexuála naprosto dokonalý! Tyto tři historky se v průběhu večera navzájem prolínají a mohu vás ujistit, že o smích nebude nouze.

Ovšem pánové, pozor! Nezoufejte, neboť Studio DVA, které tuto hru uvádí v Divadle Palace, pro vás připravilo variantu Vše o ženách. A vy, dámy, nedoufejte, protože i po zhlédnutí té mužské alternace pro nás zůstanou některé věci stále nepochopitelné.

Jana Klichová

Káva a globalizace

GLOSA
Anna Hrabětová

Káva kdysi představovala prostředek k zastavení se a oddychu u šálku dobré kávy. Globalizace a marketing zničily veškerou romantiku, která byla podvědomě

s pitím kávy spojována. z kávy se stal prostředek na rychlé načerpání sil a zapomínáme si kávu v pohodě vychutnat. Nádherné kávové servisy se pomalu vytrácejí a nahrazují je umělohmotné kelímky s plastovým víčkem, průměrný konzument považuje za

vrchol gurmánského požitku instantní kávu a reklama nás nutí k rychlé přípravě (nejlépe tři v jednom). Ráno nás už neprobouzí vůně kávy, protože ta je přece uvězněná v pevném sevření termo hrnku. Ano i taková je tvář kávy dnes. Ale proč je tomu tak? Nutí nás k tomu společnost, reklama, či životní styl? Těžko říct. Jak ale vrátit pití kávy přičuť rituálu, který v nás vyvolává pocit

uvolnění? Je pro nás asi těžké zastavit se a vychutnat si ten krásný pocit, že alespoň teď a s tímto kouzelným šálkem jsme páni svého času. S 21. stoletím a s pokročilou globalizací jsou tyto časy pryč. Naděje však umírá poslední a já proto doufám, že nikdo z vás, milovníků kávy, nevynechá svůj šálek kávy a pomůže tak vrátit mu svoji pravou tvář.

Kulturní přehled

Výstavy

► **Barbora Šlapetová a Lukáš Rittstein**

Manop, poslední první
Do 17. 5. 2009, DOX
Centrum současného umění,
Osadní 34, Praha 7

► **Erwin Olaf:**

Choreografie citů
Do 7. 6. 2009, Langhans
Galerie, Vodičkova 37,
Praha 1

► **Spodní proud / Undercurrent – Jiří Straka, Martin Eder, Jonathan Meese, Josef Bolf**

Do 16. 8. 2009, Galerie
Rudolfinum, Alšovo nábře-
ží 12, Praha 1

Akce

► **Pecha Kucha Night Prague Vol. 13**

18. 6. 2009, Kino Aero,
Biskupcova 31, Praha 3

Kluby

► **Prostor Abaton**

Na Košince 8, Praha 8
Take Control
22. 5. 2009

► **Experimentální prostor Roxy / NoD**

Dlouhá 33, Praha 1
ROXY 17th ANNIVERSARY – BUSH, Special guest: Danny Byrd
13. 6. 2009

Festivaly

► **Mezi ploty**
30. 5.–31. 5. 2009, Praha
Bohnice

► **Votvírák**
12. 6.–14. 6. 2009, Milovice

► **Cosmic Trip**
19. 6.–20. 6. 2009, Ústí
nad Labem

► **Rock For People**
3. 7.–6. 7. 2009, letiště
Hradec Králové

► **Colours Of Ostrava**
9. 7.–12. 7. 2009, Ostrava

► **Hrachovka**
24. 7.–25. 7. 2009,
Hrachovec u Val. Mez.

► **O2 Sázavafest**
30. 7.–2. 8. 2009, Kácov

► **Hip Hop Kemp**
20. 8.–22. 8. 2009, letiště
Hradec Králové

► **Rock For Church(ill)**
28. 8.–29. 8. 2009, Vroutek

(r)

Nakonec fejeton: KOFOLA

...a tak se stane, že se student jednoho dne probudí a zjistí, že už je vlastně „velký kluk“ (potažmo vzato dívka), a že by si měl tedy začít pořádně UŽÍVAT. Dosavadní pozdní příchody do divadla ve jménu revolty za účelem vyvolat tu báječně nachovou barvu na lících již i tak dost brunátného otce přeci jen kapku omrzí, pročež je třeba zodpovědět si zásadní otázku: nastal již ten pravý čas? Ovšemže. „Pravý čas“ na zahájení číleho společenského života je však poněkud závislý na (dobro) vůli rodičů, nicméně něco tak choulostivého nemůže být vyřčeno nahlas. V kolektivu vyvolává toto dusivé tajemství tíživou atmosféru a dělí omladinu na dva tábory: na ten, který v pátek večer slavnostně přislíbí účast při výpravě do vyhlášeného lokálu, a na ten, který už má „domluvenou jinou akci“ (tuto výmluvu je nutno pronášet koutkem úst a doprovodit ji mrazivě ledovým pohledem, abyste se vyhnuli trapnému upřesnění pravé podstaty oné „jiné akce“ – není jasné proč, ale výlet na chatu s dědou a babičkou se mezi dnešní mládeží neujal).

Sraz je v sedm hodin na rohu, ale i ten nejukázněnější patnáctiletý rebel bez závazků se povinně dostaví o několik minut později s omluvným: „Sem měl ještě vyřizování, docela mazec, víte, co myslím...“ Ostatní se šklebí, přidávají mužné HA HA HA a horečnatě přemýšlejí, co měl spolužák na mysli. Zahanbeně si uvědomí, že místo záhadného „vyřizování“ (jistojistě to má co do činění s italskou mafií) psali domácí úkoly, a tak si dodávají vzpruhu vtipkováním s děvčaty. Ztracená sebedůvěra se konečně hlásí ke slovu,

„Občanské průkazy, prosím.“ Trvající ticho zapůsobí na jednu dívenku natolik traumaticky, že z posledních sil zakřičí: „Tak my si dáme kofolu!“ Debakl nabírá katastrofálních rozměrů a smrtelná rána přichází záhy, když přopilý maturant sedící opodál zařve: „Když ji miluješ, není co řešit!“ Nato do sebe obrátí panáka jedovaté barvy a užívá si říčivý aplaus svých soupeřníků (kteří mimochodem ten večer zapíjejí smutek, neboť nic není jako dřív).

Skoro by se zdálo, že úder osmnáctého roku věku odbíjí všem útrapám s občanským průkazem, opak je však pravdou.

Novopečený „dospělý“ hrdě vyrazí do neznámého baru, sedá si na stoličku k pultu a s arogantní grimasou pronese: „Vodku s džusem, dvojitou.“ Obsluha netečně přikývne, změní si klienta pohledem a odchází namíchat dábelský nápoj. V tu ránu ztrácí mejdan smysl a osmnáctiletý se po pracném vypití ohnivého moku šourá jako zpráskaný pes domů. Následující večer na to tedy jde chytře: do hospody vyrazí s věrnými partáky (těmi, co s nimi před pár lety popíjel ostudnou kofolu) a dělá ze sebe pubertáka v nejhorším stadiu rozpuku. Přichozí servírka se zdá být velkou nadějí, a tak předstírá, že si jí nevšiml a cpe si prsty do nosu a do očí a deformuje svůj oblíbený do děsivých patvarů v iluzi, že působí mladším dojmem (no comment). Znechucená slečna si odkašle a mladík se – KONEČNĚ! – přiblíží

vysněnému cíli. Objednává si půllitr a ... „Váš občanský průkaz, prosím.“ Jako když utne, je konec veškerému pitvoření a mladý elegán s triumfálním gestem podává tazatelce plastovou kartičku. Ta si zkontroluje datum narození, nepatrně kývne hlavou a odchází. Studentovi se hrouťí svět. To, že ve skutečnosti nikoho nezajímá, že právě před týdnem oslavil svůj vstup do „světa dospělých“, že je každému lidově řečeno šuma fuk jeho DOSPĚLOST (!!), to je ta nejhorší deziluze, již život každému adolescentovi připravil. A tak se nejspíše toho večera poprvé poctivě namete a domů dorazí se slzami na krajíčku a žaludkem na vodě. Chápající otec své dítě pevně přitiskne na hrud, a protože je třída, vytaší se s opožděným narozeninovým dárkem: prvotřídní whisky na podporu mužného sebedůvědomí svého potomka. Akorát nechápe, proč ten při pohledu na drahou tekutinu změnil barvu s umem chameleona a upaluje na záchod, kde stráví dobrou půlhodinku zpytováním svého svědomí („Já už nikdy, ale opravdu NIKDY nebudu pít“).

A nemějte strach. Dokonce i nějaké to moralizování svátečních pijanů je zcela zbytečné. Taková vydatná celodenní kocovinka je totiž nejlepším prostředkem, jak nechat nevycválanou ratolest vystřízlivět, a to nejen z neúprosných promile. To mi věřte, je to sice již nějaký ten pátek, ale osmnáctiny mám pořád v živé paměti...

Kristina Lanská

DISKREDITED COMICS

Nakreslila: Natálie Blahová